لس لنډې کیسې

لیکوال: رفیع الله علي حیدر (وردګ)

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ دی وي!

زما ګرانی مينی ته R♥S

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب نوم: لس لنډی کیسی

ليکوال: رفيع الله علي حيدر (وردک)

د ليکوال نمبرونه:
۰۷۹۷۳۳۵۸۳۰
۰۷۳۰۴۳۲۷۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

هر وخت به جوړه مکتب ته تللو.

خو زما ملګری به هر وخت خفه وو.

ما به تري د خفه کيدو لامل پوښتنه وکړه خو جواب يې نه راکولو.

زما ورباندی زيات فکر خراب وو.

ډير لايق وو خو اوس نه پوهيګم چې څه ورباندی وشول.

دمکتب څخه دکور په طرف روان شوو په لاره کې کيناست.

ماويل ولې کيناستی.

ويل زړه مې خوګيګی څه وکړم.

ماويل ځه لاس راکړه چې داکتر ته دې بوځم.

هغه ويل زما دزړه د درد داکتر ماته معلوم دی بل چاته نه.

ماويل خو راوښايه چې زه دې ورولم.

ويل دا ناممکن دی.

لاس مې ورکړو دکور په طرف روان شوو.

ماورته ويل چې ته په ما باور نلری کنه.

هغه ويل لرم يې ته زما ملګری يې.

ما ويل ښه نو ولی راته نه وايې چې ته ولی هر وخت خفه وی.

ويل يې زه خو يم خفه خو په څهره ستا لپاره لږ خندا او خوشالی کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه که تاته زه خپله کیسه وکړم نو ته به هم خفه شی ته زما ګران ملګری یې تا په غم کې نشم زغملای.

ماورته هیڅ ونه ویل خو په زړه کې ترې زیات خوشاله شوم ځکه چې زما دخوشالی لپاره هرڅه په ځان زغمی.

بله ورځ بیا روان شوو مکتب ته.

مکتب ته ورسیدو.

درس مو وویلا هغه په لسم او زه په نهم صنف کې وم.

مکتب رخصت شوو.

هغه بیخی زیات خوشاله وو.

ماترې پوښتنه وکړه ولی داسی خوشاله یې الله پاک تل دا خوشالی په نصیب کړه.

هغه ماته ویل مننه راځه تیز راځه.

ما ویل څه کیسه ده .

هغه هغه طبیب چې زما زړه جوړولای شی هغه راته زنګ کړی وو چې راشه زموږ کورته.

ماویل ښه نو ځه چې ځانونه ورسوو.

ډیر تیز مزل مو وکړو را ورسیدو.

زه کیناستم زما ملګری ورغللو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورم چې يوه جنۍ ورته راووتله.

ماويل ښنا دا کيسه ده.

دجنۍ سره يې خبرې کولې چې زما ملګرې ولويدا.

ماورمنډه کړه چې بې هوشه دی.

ژر ژر مې را سم کړو.

لاس مې ورکړو روان شوو کورته .

خو دهغه کورکې مور هم نه وه هغه وفات شوی وه.
نور نه ما بيا وليدو او نه بيا مکتب ته راغللو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه.

تنها له مکتب را روان وم.

له سره مې څادر تاو کړی وو.

چې يوې جنۍ راسره سترې مشی وکړی.

زه پوه شوم چې غلته شوه.

نو يې چې ماته وکتل.

ويل يې وب وبخ وبخشه زه غلته شوم.

هيله کوم وروره چې پرما بدګومانه نشی.

ما ويل پوهيګم هيله کوم.

زه راغلم کور ته روان وم.

ما د يوې کليوالی سره مينه کوله او پر ما زياته ګرانه وه.

هغه مې وليده سلام مې ورته واچولو.

هغی هم دلاس په اشاره جواب راکړو.

زه راغلم کور ته ډوډی مې وخوړه.

سبا بيا لاړم مکتب ته هغې جنۍ د دروازی مخه جارو کوله.

زه چې ترى ليرى تير شوم ليک يې را وار کړو.

ما هم ليک را واخيستلو.

ليک مې وکتلو ليکلی مې وو.

ای دګل په شان نه پوهيګم چې ستا په لاس کې کوم جادو وو که خنګه چل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې راهیسی مې زړه تا غواړی ګرانه.

او دلیک جواب زموږ د دروازی په اشغال دانې کې واچوه.

ما ورته ولیکل بخشه کوه زما مینه شته زه دبل چاسره مینه کوم.

سبا یې بیا لیک ایښی وو.

لیکلی وو.

ګرانه زه پر تا میئنه یم څه وکړم هیله کوم ما یوازی مه پریږده.

ما دلیک جواب ورکړو هیله کوم ماته مزاحمت مکوی.

نو بیا یې لیکلی وو سمه ده ګرانه.

خو ته زما دزړه سر یې او تا نشم هیرولی او زه ستا په نوم ژوند کوم.

نور ما لاره بدله کړه نور په هغه لار نه تللم.

بله ورځ مې هغې کلیوالی ته مسیج وکړو .

سلام سنګه یی

نو هغې جواب راکړو تاسو ښوک یاست.

ماویل ولی دی هیر شوی یم .

هغې ویل مزاحمت مکوی ښوک یاست.

ما خپل عکس ورته ولیګلو.

نو یې جواب راکړو ښه تاسو یاست .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل هوو..

ويل نور ماته مسيج مکوه او نه زه درسره مينه لرم او نه تا پيژنم.

ماته زيات غوصه راغله چې څه مې په خوله راتلل ورته ومې ويل.

نو سمدلاسه لاړم هغې بلی انجلۍ ته مې ليک وليکلو .

ليک کې مې ورته وليکل:

سلام ګرانی ستا مغرور يار اوس سم شوی او ستا غلام شوی.

مينه درسره لرم .

دا ليک مې ورته کيښودا.

خو هغې ډير ليکونه ايښی وو هغه مې ټول راواخيستل.

اول ليک ليکلی وو

زه مينه درسره تا له خدايه غواړم

دوهم ليک

نن مې درپسی ډير زړلی دی هسی نه چی مړه شم.

دريم ليک

که ته ماته جواب رانکړی زه ځان وژنه کړم .

ځلورم ليک

نن مې اخيری ورځ ده کنه نور ځم له دنيا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دا ليکونه په جيب کې واچول .

لاړم له کور څخه يې لږ ليرې دوکان وو.

هلته کيناستم ماويل چې زما ليک وګورې لږ به ورته انتظار شم.

دوکان کې مې لږ شی واخيستل .

چې دوکاندار ته زنګ راغی ورسرت وغږيدو.

نو يې ويل سخت زړه مې بد شوو.

نورو خلکو ورته ويل ولی ولی څه کيسه ده.

ويل هغه دفلانکی لور ځان مړ کړی.

زه بې هوشه شوم .

چې په هوش کې راغلم نو عصابو مې کار نکولو.

راغلم کورته .

لېونی شوم نور هر څه رانه هير شول صرف يوه کلمه مې هر ځای ليکله .

ما وبخشه ګرانی ما وبخشه ګرانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

زما مې دمور سره هر وخت لانجی او جنګ وو.

يوه ورځ يې له کوره پسی واخيستم.

راته يې ويل نن رانه ډوډی نشی خوړلی.

زه بهر بيرون تر غرمی پوری دنور هلکانو سره په ساعتری اخته وم.

هغوې ټول لاړل دغرمې ډوډی ته زه تنها پاتی شوم.

مور مې راباندی غږ وکړو راځه ډوډی ته خو زه نه ورتلم ځکه هغه ډيره غوصه وه.

ډير يې راته وويل راشه توبه وباسه ډوډی وخوره نور هيڅ هم نه درته وايم.

خو زه ورنه غلم .

اخير يی زما وړی خور ته ورکړه .

هغې راوړه بيرون ته.

هر چا به راته ويل چې داسی مکوه دا ستا مور ده پر تا ډير حق لری.

خو ما د هيچا خبر نه منله.

وخت تيريده.

پلار مې د مشر ورور سره ايران ته وليګم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایران ته ورسیدم خو اوس پوه شوم
چې دمور مینه څومره محترمه ده.

نور مې مور زیاته یادیده.

هر وخت به چې بازار ته لاړم یو شی به مې ورته اخیستل بیا به مې عکس ورته لیګلو هغې به راته دعاوی کړی.

تر ما کشر ورور وو هغې ته مې پکت دا یوو نصیحت کولو چې دمور سره فام کوه خفه یې نکړی.

بیا زموږ مور مریضه شوه .

ډیری روپۍ مو ورته راولیګی.

خو اخیر زه راغلم له ایران او مشر ورور مې پاتی شوو.

مامې دمور لپاره ډیری تحفی اخیستی وی .

خو چې افغانستان ته داخل شوم .

خبر شوم چې مور له دنیا تللی.

نو زه په موټر کې بی هوشه شوم .

بیا چې په هوش کې راغلم ټولو خلکو ماته کتل.

څادر مې په سر واچولو او مخ مې پټ کړو پټه ژړا پټ غم زغمل

چې ژوندی وه نو یې په قدر نه پوهیدم

چې رانه لاړه نو په قدر یې زه پوه شوم خدایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کیسه

بی مینی انجلۍ اخیر د مینی دلاسه مړه شوه.

یوه ډیره هوښیاره او حیا ناکه انجلۍ وه .

هغه 13 کلنه وه چې دا خبر به يې هر وخت کوله .

ای لویه خدایه مه مې په چا میئنه وه او مه راباندی څوک میئنه وه.

ما تری پوښتنه وکړه ولی داسی وایې .

جواب يې راکړو.

ویل يې داسی چې زموږ په پښتنو کې ډیر کم خلک خپله مینه ترلاسه کوی .

خو که ترلاسه يې کړه خو ښه .

او که دلاسه يې ورکړه .

نو هم دهلک ژوند تبا شی او هم دجنۍ اکثره وخت د ډښمنی او ځان وژنی سبب شی .

نو اوس ته راته ووایه چې مینه ښخه ځان ساتل ښه کار دی که بد.

ما هیڅ جواب ورنکړو.

وخت تیریده هغه پیغله شوه .

خو ځان يې له مینی او وساتو .

او نه هم بل څوک وربانډی مین شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ دې جنۍ ته رشته راغله بس نصيب دی...
دا جنۍ يې واده کړه.

نو ما ورته ويل چې اوس دی دخاوند سره مينه کوی .

ويل هوو ماورته مبايل ورکړو ماويل زنګ ورته کوه .

هغی ويل مننه وروره.

ماورته ويل چې پلار دی څه درته ونه وايې .

هغې ويل ولی په کومه خبره به ماته څه وايې.

ما ويل مخکی له واده کولو د خاوند سره خبری کول دا په پښتو کی نه منی تا خو صرف کوژده کړی .

هغې ويل د پښتو دلاسه مې مينه نه ده کړی.

خو اوس دپښتو په کيسه کې نه يم .

ماويل سمه ده .

بله ورځ يې خاوند ورته زنګ کړی.

ښه په مينه ورسره غږيدلی .

خاوند يې ورته ويلی چې زه ستا ديدن ته درځم .

هغې هم ورته ويلی چې سمه ده .

خاوند يې راغلی نور څوک نه دی وربانډی خبر پکت يوه وينديار يې وربانډی خبره ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويندیار يې وايې چې هغه سړی لاړو له کوټې ووتلو خو جنۍ راونه وتله .

زه ورغللم ګورم چې جنۍ يې په چاقو وهلی او وفات ده.

ما ژر خلک خبر کړل .

هغه سړی یې ونیولو ډیر يې ووهلو چې ولی تا داسی وکړل هغه ویل چې زه په بله انجلی مین وم زما کورنۍ هغه راته نه کړله .

نو دا سړی حکومت بوتلا

پای

مینه مې نه کړه په دې خاطر ای پاکه خدایه

چــې یا به مړه شم یا به مــړه شـــی خلــک

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کیسه

دا ختر په بيګا دخپلو ملګرو سره ناست وم.

دي ته انتظار وو چې څه وخت خبر ورکوی چې سبا اختر دی او کنه.

زما په زړه کې هيڅ خوشالی نه وه .

ډير کوښښ مې وکړو چې خوشاله شم خو نه کيده.

ملګرو خندل او ټوکی کولی زه غلی په همدی سوچ کې ناست وم چې زه ولی داسی شوی يم آيا ګناهګار يم که سنګه.

ملګرو راته ويل ولی داسی غلی يې مفتونه .

ماويل هسی فکر مې خراب دی.

هغوی ويل مفتونه اصلی خبر وکړه .

ما ورته ويل چې مينه مې کړی اوس نو داسی شوی يم هيڅ شی مزه نه راکوی.

او ليدل يې هم ناممکن دی ما خو ويل چې اختر کې به مې ساعت تير شی خو هغه تر مخکی زيات خراب شوم .

هغوی ويل مفتونه په کيسه کی مکيږه ولی ځان سره ظلم کوی.

ما ورته ويل سمه ده .

خو زما يوه هيله او ارمان دا دی چې هغه وخت خو هغی زماسره مينه کوله چې اوس به زه ورته ياد وم او کنه.

هغوی ويل نه پوهيګو .

خو خير زړه مې ډير ډک ډک کيدو خو ځان مې ټينګ کړی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خیر راډیو اعلان وکړو چې سهار اختر دی.

نو د ملګرو بنډار لړنګ شوو.

زه هم راغلم کورته ټول ویده وو .

لمونځ مې وکړو ډیری دعاوی می وکړی.

ویده شوم سهار چې پاڅیدم ټول خلک خوشاله وو.

ما هم نوی داختر کالی واغوستل.

لاړم جومات ته چای مو وڅښو راغلم کورته.

کور کې مور هم نه وه هغه وفات وه مخکی.

نور هم تنګ شوم لاړم بیرون ته ټول خلک جوړه لاس تر غاړی تاویدل عکسونه یې اخیستل .

خو زما هغه دښی ورځی یاران هیڅ معلومیدل هم نه.

د سړک دغاړی سره ناست وم .

چې هغه جنۍ دبل هلک سره موټر کې وه .

ما خو ویل چې هسی خپل به یې وی خو چې له ما یې مخ پټ کړو .

نو زما صبر خلاص شوو چیغه مې وکړه .

دځان سره مې تړون وکړو چې نور دې کلی کې ژوند نه کوم.

نو په همدی اختر کې لاړم کلی مې پریښوو .

وروسته داختره لاړم ایران ته

خو زړه ظالم هیڅ صبر نکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

زه مين وربادنی ډير وم او هغه هم پر ما ميئنه

مشکيل داوو چې زه يې هير کړم خو زما نشوه هيره

يوه انجلۍ چې ميئنه شوه غمجنه شوه

لنډه کيسه

يوه انجلۍ چې ډيره خوشاله انجلۍ وه.
دا به ما هر وخت ليده .
خو دايمن به خوشاله وه هر وخت يې خندل .
هغه وخت ماواده کړی وو.
دې جنۍ بابا مړ شوو په هغه ورځ يې هم داسی خندل لکه په خوا يې چې خندل زه ډير حيران هم شوم او غوصه هم راغله.
نو زه ورغللم ورته ومې ويل اې تاته وايم .
هغې ويل څه وايی وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل دا مړی نه وینی چې ته داسی خاندی او خوشاله یې.

جواب یې راکړو.

ګوره ورورہ ژوند باید په خوشالی تیر شی نه په غم زما بابا مړ دی زه پوهیګم چې زما سره اوس خندا ښه نښکاری.

خو ما دځان سره وعده کړی چې هیڅکله به دنیا غم ته ونه ژاړم هغه که زما مور هم مړه وی.

صرف یوو غم مې ژړوی.

ماویل کوم غم.

جواب یې راکړو.

دهغې بلی دنیا دقبر تیاره او دمحشر ورځ او د دوزخ عذاب دا مې ژړوی.

زه ترې روان شوم څه مې ونه ویل.

بیا مې ډیر وخت وروسته ولیده چې بیخی زیاته غمجنه وه.

ما ترې پوښتنه وکړه .

ماویل څنګه یې مستی انجلۍ اوس ولی داسی خفه یې.

راته یې ویل زه ورور نلرم نو ته مې ورور یې ګرانه.

ما داسی کیسه کړی چې له فکر او معلوماتو مخکی مې مینه کړی.

ماویل ښه نو داخو دومره لویه خبره نه ده .

هغې ویل وروره ډیره لویه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ماچې له کوم هلک سره مينه کړی او خپل عکس مې هم ورکړی هغه زما دورور قاتل فلانکی دی.

ما خير سوچ مه وهه خدای پاک لوی دی.

خودا جنۍ به هر وخت فکرو او سوچو کې ډوبه وه .

اخير يې عصاب دلاسه ورکړل او لېونۍ شوه

پای

ښه ومه خوشاله هيڅ يو غم مې پيژندلو نه

شومه لېونۍ چې په غلته کې په خپل دښمن ميئنه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

بې پلاره زوی

د يوه هلک پلار په ماشومتوب کې وفات شوی وو.

کورکې يوه مور او دوی خورانی او يو زوی وو.

خوراني تر هلک مشری او هلک کشر وو.

دهلک پلار ډير سرمايه دار وو.

ډير موټر هر څه يې لرل.

هلک ماشوم وو او خورانو يې دخپل حق پوښتنه نشوو کړای.

او مور يې تر لورانو بتره وه.

دې هلک د پلار سرمايه دهغی خپلوانو سره تقسيم کړه .

وخت تيريده.

هلک ځوان شوو.

ډير تکړه او ښکلی ځوان ترې جوړ شوو.

دې هلک دخپل حق غوښتنه وکړه.

دکلی يو څو سپين ږيری يې راټول کړل.

خو هغو خلکو چې د هلک حق يې خوړلی وو.

هغو نه منله.

هلک ډير غوصه شوو يو کس يې په تفانچه وويشت په پښه باندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خورانو او مور يې ورته ويل چې پريږده يې زويه هسې نه چې ته رانه لاړ شې بيا به زموږ ژوند تبا شي .

خو هلک نه منله اخير يې دوه کسان مړه کړل.

خو اخير هغه هلک هم له دنيا لاړو.

مور او خور يې پسې لېونۍ شول.

او دسخت ظلم سره مخ شول هغو خلکو وربانډي کولو چې دهغو ځخه هغه هلک مړي کړي وو.

پای

عبرت

هيڅکله د چا ميراث او حق مه خورى يو وخت ضرور د دښمنۍ سبب کيږي

زما حـق خـوره تـه زما حق ولی نـه راکوی

خدای خبر هسې نه چې بيا دې له دې کلي ورک کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

يو انجينر د يوو چا مينی چرسی کړو.

د داخلی وزارت اعلان کړی وو چې چرسيان او نشه يان راټول کړی.

نو زه هلته بازار ته په سودا پسی تللی وم کابل ته .

نو طالبانو چرسيان راټولول .

نو يوو چرسی چې ډير ښکلی ځوانی او ښه بدن يې وو.

طالبانو تر لاس نيولی وو زور يې ورسره کولو .

چرسی چې زور وکړو نو دوه تنه طالبان يې له ځان څخه ليری کړل.

او ويل يې ليری شی بی عقلانو زه خپله ځم.

نو يوه طالب ترې پوښتنه وکړه چې ته ولی دا نشی کوی څومره ښه بدن او ښه ځوانی خدای درکړی.

نو چرسی جواب ورکړو چې تا مينه کړی.

طالب ويل نه مينه مې نه ده کړی.

چرسی ويل آفرين مينه مکوه

زه مينی داسی کړی يم

طالب ويل ولی مينه سړی داسی کوی.

چرسی په ژړا شوو او وويل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه بیوفا زیاته یادیږی

نور به یی چی څه ویل زه ترې راغلم

پای

چې په مینه کې دې زه ګرانې چرسی شوم.

نو دا هم ستا دغمونه او جفا له لوی عذابه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کیسه

د لور سره ظلم

په یوو کلی کې دوه وروران وو چې خورا غریبان وو.

یوه ته يې واده کړی وو او راوړی يې هم وو.

او هغه بل ته يې کوژده کړی وه.

مشر ورور يې موټر چلولو په موټروانۍ يې نیولی وو.

او هغه بل په ایران کې وو.

پلار يې وفات شوو د ایران څخه يې هم زوی راغلو.

ډیر قرضداره وو.

پر دوی يې خپل پلار زیات ګران وو.

ډیر پسی خفه وو.

وخت تیریده .

هغه کوژده يې چې ورته کړی دهغی ولور يې نه وو ورکړی.

وخت تیریده بله ورځ يې

مشر ورور يې موټر ټکر کړی وو ورور يې هم وفات شوو او ملامت هم مشر ورور وو .

قاضیانو فیصله وکړه چې دي دوه وروران چی احمد او سورګل چې سورګل ملامت دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سورګل ورور به دې خلکو ته 9لکه افغانۍ ورکوی.

احمد سم لېونۍ شوو ځکه د خپل کوژدنی ولور د کور مصارف او دا د خلکو دیت او دورور غم او کور یی ورته پاتی وو.

خو لنډه دا چې احمد په لسو کالو کې 9لکه دیت ورکړو او ولور یې پاتی وو.

احمد خپل خسر ته ویلی وو چې زه به خپله کوژدنه ناوی کړم .

خو داحمد خسر ویل چې تر څو مې دلور ولور رانکړی ناممکن دی.

احمد ډیری زاری ورته وکړی چې زموږ ځوانی هسی تیره شوه په ولور خو دې منکر نه یم .

خو هغه نه منله احمد لاړو ایران ته دری څلور کاله نور تیر شول .

خو اخیریې د خپل خسر ولور ور ادا کړو.

خپله کوژدنه یې را ناوی کړه .

یوه میاشت کم او زیات وخت تیر شوو.

داحمد ښځه سخته ناروغه شوه.

ډیرو داکترانو ته یې بوتله .

خو اخیر چې یوه داکتر یې بوتله .

هغه ورته ویلی وو چې .

دې جنۍ دومره فکرونه او غمونه او ژړاکړی چې داسی ناروغی ورته پیدا شوی چې دابه د یو څو شپو میلمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په روپيو دې دخپلی لور ژوند ور خراب کړو
اې ظالمه پلاره ولی دې خدای ځان ته په قهر کړو

لنډه کيسه

د خان په لور مين متعلم
يوو هلک د خپلی معشوقی دلاسه هر څه دلاسه ورکړل.
دا هلک ډير لايق متعلم وو.
دا چې اتم صنف ته ورسيدو نـو ما په مکتب ډيـر کم ليدلو.
يـوه اسـتاذ مـاته ويل چـې ورته ووايه چې مکتب ته راځه نور محروم کيږی.
زه راغلم کورته.
هغه هلک مې پيدا نکړو.
ډير پسی وګرځيدم خـو پيدا مې نکړو.
اخير يې ولاړم کور ته يې ورغللم خو په کور کې يې ويل چې هغه مکتب ته تللې.
نـو ما ورته ونه وويل چې هغه په مکتب کې نه وو.
ډير فکر مې خراب شوو چې دا چيرته ځی.
بل سهار مې د هلک څارنه شروع کړه.
ګورم چې هلک يوو کور ته دننه شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم دکور دروازه ورټک کړه هغه خپله هغه هلک دروازه راخلاصه کړه.

ما ورته سلام وکړو.

ما یل ګرانه استاذ زه په تا پسی رالیګلی یم.

ته ولی مکتب ته نه راځی.

هغه ویل ته خو زما ملګری یې راځه دننه.

نو یې کیسه شروع کړه ویل یو کال کیږی چې زه په یوه جنۍ مین شوم

دې جنۍ به زه ډیر خوشاله ساتم

ماته یې کالی بوټ او داسی نور شیان راکول.

زه ورباندی دومره مین شوم که هغه راته مرګ شی هم قبوله مې ده.

ماویل ښه نو مکتب دې ولی پریښوو

ویل دا د خان لور ده ماته فرمایشات راکوی هره ورځ شی غواړی.

او زه دکور ښځه روپی نشم اخیستلای.

نو اوس مې دلته کار شروع کړی .

په ژړا او په غمو روپی ګټم چې اول وربانذی مین شوم خوشاله یې وساتم او چې په مینه کې لیونی شوم اوس مې داسی کوی.

زما وربانذی زیات زړه بد شوو.

وخت تیریده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هلک د جنۍ غوښتنه وکړه د رشتې.

خو دهغې پلار ویل چې زه مې لور داسې غریبو خلکو ته نه ورکوم.

خو ډیرې رشتې یې ور ولیږی

خو خان نه منله.

هلک هر څه دلاسه ورکړل

پای

چې در میئنی دم نو ښه خوشاله دی کړم

چې در مین شوم بیا دې ولې پریښوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library